

Port Royale

Konvoj se dřevem do Port au Prince právě vyrazil, v Havaně jsme pro nové osadníky už obydlí připravili a kapitán válečné flotily si po posledním dýchánku s piráty dopřává zaslouženého odpočinku, zatímco mu v loděnicích Charles Townu opravují jeho karaky. Tak na co jsme to jenom zapomněli?

No, však si časem vzpomenu. Guvernér mě pověřil dodávkou potravin pro Curacao, zajedu tam osobně a cestou se stavím v Port Royale. Ve zdejších hostinci mě očekává nějaký cizinec, co mi údajně trochu osvětlí onu záležitost s tím ničemou Axesmithem. Už vidím, jak mě jen pošle odříznout další větev té jejich povedené rodinky. Ale co, tihle hoši mají výborné lodě, které se jinde nedají sehnat, tak se alespoň dostanu ke slušnému vybavení.

„Než se vrátím, chci mít v pokladně o 150 000 tisíc zlatých víc, ať konečně můžeme získat to stavební povolení v Belize. Jsme ve válce s Francií, takže nikomu nebude vadit, když jeden z vás bude trochu obtěžovat jejich obchodní konvoje. A jen tak mimochodem, Tampa a Biloxi disponují příjemně zanedbaným opevněním. Zajedte tam s pěti sty muži a chvíli se producírujte v plné polní kolem hradeb. Francouzi určitě neodolají pokušení nabídnout vám za svá prosperující města tučné výkupné.“

Tyhle kapitány aby člověk neustále hlídal jako malé děti. Jednou se někde zdržím o něco déle a nejspíš se dozvím, že místo zásobování Santiaga masem vozí těm hladovým chudákům v lepším případě tuny tabáku, v tom horším že prohráli své lodi v kostkách. Nebudu jim přece vykládat, že tu nádhernou válečnou fregatu, co už týden kotví v Port Royale, jsem dostal od anglického guvernéra, a můžu tak dvě galeony poskytnout pirátům. Trocha peněz vyždímaných z francouzských obchodníků se vždycky hodí. A že jsem především získal další fragment staré mapy k pirátskému pokladu, už je nemusí zajímat vůbec. Když jsem kvůli ní vymetl snad všechny hospody v Karibiku, tak nebudu riskovat, že se o tom najednou dozví celá Kuba. Piráti, no jo, sakra piráti, něco jsem měl ještě před odjezdem udělat, co to jenom bylo...?

„Pane, ještě než půjdete za guvernérem, za vaší nepřítomnosti dorazil dopis od Vinjgaardena.“ Zatraceně. Moje žena!!! Dočista jsem zapomněl na výkupné. Tak to mě guvernér roznese v zubech.

U všech svatých!

Vaše žena je teda pěkně vydařené rukojmí! Nutí nás čistit si před spaním zuby a pravidelně navštěvovat holiče! Řeknu vám jedno: Moje posádka začíná vypadat jako banda vymydlených kašparů. V celém Atlantiku nenajdete námořníka, který by se nás bál! Takhle už to prostě dál nejde, hezky si ji vezměte zpátky. A abyste viděl, že jsem čestný muž, přidám vám k ní ještě 20 000 zlatých.

Sbohem, Lawrence Vinjgaarden

Tak to ten den pěkně začíná. Jak mám proboha guvernérovi vysvětlit, že s jeho dcerou nevydrží ani banda vyvrhelů? A za to, že jsem zapomněl zaplatit výkupné, mě taky zrovna nepochválí. Ještě že jsem mu před týdnem zajistil transport osadníků do Vera Cruz a na jeho žádost anektoval Corpus Christi. To by ho mohlo v jeho destrukčních choutkách zaměřených na mou osobu přece jen trochu brzdit. Konec konců, jsem jeho zeť.

Jak to vypadá v praxi

Zanechme teď našeho hrdinu jeho rodinným starostem a pojdme se podívat, jak se taková simulace obchodnického života ve středověkém Karibiku vlastně hraje. Jako malý obchodníček s jednou lodí se ocitnete v rozrůstajícím městečku a vaším cílem je nahamounění

co největšího majetku, aniž byste přitom naštváli svoje spoluobčany. Protože pouze bude-li se jim u vás líbit, začnou se spokojeně množit a utrácet za zboží, jež jim obstaráte. Ze začátku nemáte mnoho šancí, jak začít vydělávat. Nezbyvá tedy než po okraj naložit šalupu různým zbožím a vyrazit do nebezpečných vod Karibského moře poohlédnout se po nějakém kupci. Jakmile zjistíte, kde je po čem největší poptávka a kde naopak levně nakoupíte, měli byste obchodování přenechat některému ze svých kapitánů a začít se zabývat rozšiřováním průmyslu domovského města. Přistěhovalci (a tedy potenciální zákazníci) se totiž začnou hrnout pouze v případě, že jim poskytnete pracovní příležitost.

Chce to trochu odvahy a smyslu pro hazard, ale jde to i jinak. Třeba si zajít popovídat s obecním pokladníkem, za vypůjčené peníze koupit trochu lepší loď, pořádně ji vyzbrojit a vyrazit okrádat námořní lupiče. Je to zatraceně výnosné a hlavně se takto velmi rychle dostanete ke kvalitní flotile. Ale ani pro poněkud slabší povahy není vše ztraceno. Guvernér je ke svým ovečkám opravdu štědrý, zvlášť pokud se mu podaří vnutit danému nešťastníkovi vlastní dceru. Stačí tedy uspokojovat jeho rozmary, a budete se válet v penězích.

Mimochodem, svatbu můžeme vřele doporučit. Kromě legráček s výchovou pirátů (a ona dojde řada i na vás, jen se nebojte) se totiž vaše žena hodí i jako výborný informátor. Těžko říct, kam na ty drby chodí – my jsme byli v hospodě pečení vaření a nikdy jsme ji tam nepotkali. Přesto toho zejména o pirátech ví až nezdravě mnoho.

Peníze se válí všude

Zkušenosti i cinkavý obsah měšců se tu získávají doslova za všechno. Od výstavby manufaktur, přes pirátskou genocidu až po plnění zadaných úkolů. Zejména od chvíle, kdy se dostanete k lodím s větší nosností, si můžete dělat prakticky co chcete. Vydělávat se tu kromě zmíněných způsobů dá i přepadáváním měst a velmi zábavným přivlastňováním majetku obchodníků národností, s nimiž jste zrovna ve válce. Také se můžete pít po kouscích mapy s pokladem, řešit hádanky, které zaslechnete někde v pokoutní uličce, a dělat poslíčka ostatním kupcům. Sympatické je, že autoři ani jednu z těchto činností oproti ostatním nijak nezvýhodnili, dokonce udělali vše pro to, abyste si mohli jejich hru užít hned několika způsoby. Svému virtuálnímu alter egu totiž můžete na počátku přisoudit jisté vlohy, díky nimž bude vynikat buď v obchodě, nebo ve schopnostech bukanýra.

A pokud vás nebaví obchodování a řešení úkolů, můžete se osobně věnovat sporům ve vlnách okolních moří. Kromě automatických soubojů, kdy za vás palubní nepřijemnosti s radostí vyřeší počítač, si totiž lze pirátění užít i v poněkud akčnější podobě. Stačí při jakémkoli střetu přepnout do soubojového režimu a užívat si ručního komandování až desetičlenné flotily. Možností, jak s několikanásobným přečíslením prohrát jakoukoli bitvu, se vám tu otevírá nepřeborně. Od volby munice pro vaše děla přes rozhodování, která loď má být zahákována, až po taktické využívání příhodného větru. A jestli vás omrzí i to, zahrajte si kostky v přístavní krčmě, dá se tak vyhrát nějaká ta trocha peněz. V téhle hře si opravdu můžete dělat, co se vám zlíbí.

Je libo zápletku?

Zajímavě je řešena i implementace příběhu. Na rozdíl od jiných strategií, kde jde většinou děj ruku v ruce s linearitou kampaně, tady se mu můžete věnovat, kdy chcete. Pokud tedy vůbec chcete. Vyhrát misi se dá i bez toho, že byste se jím jakkoli zabývali. Prostě si ve chvíli, kdy nebude zrovna mít nic zajímavějšího na práci, jenom odskočíte do určeného města na pivko do hospody. Dozvíte se tam, co, kde a proč máte vyvézt, a pak se zase vrátíte k bohulibému budování vlastní kariéry. A že vás čeká dlouhá cesta. Než totiž získáte dostatek zkušeností, abyste se z obchodního příručího mohli vyšplhat až na post guvernéra, bude vás to přece jenom stát trochu námahy s tyranizováním pirátů a rozšiřováním majetku.

Po technické stránce se Němci z Ascaronu drží svého standardu. Izometrická 2D grafika je sice nádherně detailní, ale všechna města jedné národnosti jsou prakticky stejná, podoba lodí v městském a soubojovém režimu za mnoho nestojí a při výběru barevné palety si asi vývojáři zapomněli sundat sluneční brýle. Ale co, vždyť jsme přece v rozhýřeném Karibském moři. Hudební doprovod vyznívá příliš jednotvárně a nic na tom nezmění ani vysoká kvalita jednotlivých skladeb. Ještěže u budovatelských strategií na podobných věcech příliš nesejde. Jen velice neradi bychom totiž takto vydařené hře jakkoli snižovali hodnocení za podobné malichernosti.

Petra „Gef“ Soukupová

Hráli jste Patriciana?

Pokud ano, jistě vám přišlo na mysl, že *Port Royal* vypadá jako jeho vlastní bratříček. A máte pravdu. Ascaron chtěl prostě svou výbornou budovatelskou strategii přiblížit i americkým hráčům, tak trochu slevil na složitosti a zasadil hru do prostředí, jež je dostatečně atraktivní nejen pro Evropany, ale i pro zbytek světa. Zjednodušení herního systému se týká především budování vaší kariéry a omezení se dočkaly i záškodnické libůstky. Na úplatkářství, najímání zlodějů a následné soudní opletačky můžete rovnou zapomenout. Zůstala jen možnost poskytování lodí pirátům. Popouštění uzdy komplikovaných pravidel se dočkali i vaši měšťané. Neexistují tu společenské vrstvy a zmizely i volby do obecního zastupitelstva. Opustili jsme totiž starosvětsky pořádkumilovnou Evropu a vrhli se do svobodomyšlného Karibiku 16. století.

Od pinasy po galeonu

Vaše protřelost v životním stylu na pomezí poctivého obchodníka a královského bukanýra se odráží nejen v respektu představitelů okolních měst, ale i na tom, kolik můžete vlastnit konvojů a jaké typy plavidel vám budou v loděnicích poskytovat. Naleznete jich tu celkem 12 druhů.

Pinasa: malá obchodní loď, oceníte ji zejména v počátcích hry a při dopravě na krátké vzdálenosti

Karaka: poměrně rychlé a odolné plavidlo, které pojme až 40 děl a je vhodné zejména pro boje o města.

Obchodní fluita: neohrabaný, zato opravdu prostorný přepravní prostředek. Až budete chtít skoupit půlku města a dostat ho na druhý konec mapy, nenaleznete výhodnější řešení.

Galeona: velmi rychlá bitevní loď, kterou jen tak něco nepotopí. Je jako stvořená pro přepadání konvojů.

port royale je

- příjemně svobodná simulace karibského obchodníka
- trochu přebarvený
- vydařený následník *Patriciana*

port royale není

- nudně lineární
- příliš inovační
- nic pro suchozemské krysy

Výrobce: Ascaron

Vydavatel: Tri Synergy

Minimální požadavky: CPU 233 MHz, 64 MB RAM, HDD 500 MB, videokarta 4 MB

Doporučujeme: CPU 900 MHz, 128 MB RAM, HDD 500 MB, videokarta 8 MB

Multiplayer: ano

Internet: www.ascaron.com

Pokud máte jen trochu obchodnického ducha, zvedejte kotvy – celý Karibik čeká jen na vás.
87 %